

Grup Podem-Guanyem av. d'Espanya, 49
07800 Eivissa (Illes Balears)
tel. 639509160

podem-guanyem@conselldeivissa.es

Hble. Sr. Vicent Torres Guasch
President del Consell Insular

Hble Sr.:

Segons l'article 99 del ROCI, el grup PODEM-GUANYEM del Consell Insular d'Eivissa presenta per al seu debat en la propera sessió plenària, la següent

MOCIÓ PER INSTAR AL GOVERN DE L'ESTAT ESPANYOL A LA DEROGACIÓ DE LA Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i la modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes.

El 29 de maig de l'any 2013, el Govern espanyol, presidit per Mariano Rajoy, va aprovar la '*Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral de Costes*', un text que suprimeix la vigència de la Llei de Costes de l'any 1988 i que, paradoxalment, i al contrari del que diu el seu nom, no garanteix ni la protecció ni l'ús sostenible del litoral.

Mentre que la llei de 1988 concebia la costa com un patrimoni públic que calia protegir -tot i que no sempre va ser tant efectiva com es desitjava- la de 2013, veu la costa, exclusivament, com una oportunitat de negoci. Redactada a esquenes de la comunitat científica, sense participació social, i feta a mesura dels interessos particulars d'una sèrie d'empresaris i propietaris.

Entre els molts dels seus desafortunats desencerts cal esmentar:

1.- La il·lògica ampliació de concessions que havien de revertir ja al domini públic, i que han estat irresponsablement ampliadades a 75 anys, permetent a més la transmissió intervius: Un fet que permet incorporar a l'especulació immobiliària, per exemple, les nostres casetes «varaderos», i que tindrà incalculables conseqüències sobre el nostre patrimoni etnogràfic.

2.- Afavoreix les concessions i autoritzacions de temporada amb ús privatiu, propiciant un canvi de model públic de les nostres costes, amb trams comprats per particulars, trams als quals a partir d'ara estarà vetat el legítim ús i gaudi per part de tots els ciutadans.

3.- La nova definició del domini públic a les zones de penya-segat, permet que els propietaris de les grans mansions litorals, puguin demanar i incorporar fins a la corona del penya-segat, desapareixent llavors la servitud de pas. Aquesta hipotètica nova zona de servitud passaria a la zona inferior del penya segat, vora la mar, on en la pràctica és absolutament inaccessible i impracticable. Poden en aquest cas començar a tancar el pas, no només a centenars de llocs puntuals d'Eivissa, també a àmplies zones del nostre litoral, caps sencers com Xarraca, cap Blanc, Llentrisca, Porroig, serra des Clot des Llamp, cap Nunó etc...

4.-Afebleix notablement el seu règim sancionador, deixant sense conseqüències, les activitats més abusives.

Aquest paraigües serà legal, però clarament injust, i ha deixat als als ciutadans i ciutadanes amb una sensació de greuge i d'impotència, davant el grau d'impunitat i de mans lliures que mitjançant aquesta reforma, s'ha atorgat als que ara arravaten el que és de tots: la nostra costa.

Aquesta llei suposa un episodi més en la política d'obrir la porta a incrementar la pressió constructora sobre el litoral. Així, es redueix la zona de protecció de costes de 100 a 20 metres, afavoreix la proliferació de les activitats econòmiques situades al litoral, l'ampliació de la superfície dels negocis fixes com dels desmuntables, així també com l'augment de les concessions d'activitats privades.

Durant la campanya de privatització de la costa, el president Mariano Rajoy va argumentar que volia defensar la propietat privada, la seguretat jurídica i el "xiringuitos". Aquesta reforma a més d'amplia 75 anys les concessions ha sumat altres xiringuitos personals per l'ús privatiu de la costa, arribant a situacions com la que es donà en platges del Compte on un propietari s'apropia d'una part de la costa que és de tots i totes. Aquesta llei ja ha estat contestada pel Tribunal Constitucional i "rebaixada" en alguns aspectes com la reducció de la protecció de Formentera i Salines.

Mentre que la llei de 1988 concebia la costa com un patrimoni públic que calia protegir -tot i que no sempre va ser tant efectiva com es desitjava- la de 2013 veu la costa, exclusivament, com una oportunitat de negoci, un espai per explotar i treure rèdits econòmics. Ha estat una llei que s'ha redactat a esqueses de la comunitat científica, sense cap participació social, i que s'ha fet a mesura dels interessos particulars d'una sèrie d'empresaris i propietaris.

La seua aplicació ha donat ales a aquells qui volen fer de la costa un espai privat per a gaudi particular i a Eivissa hem començat a patir les seues conseqüències, amb l'augment del nombre de concessions i de les seues superfícies, així com la proliferació d'instal·lacions privades davant de xalets i mansions, que dificulten el pas dels ciutadans a la zona de domini públic. Activitats que neixen fruit de la sensació d'impunitat i de mans lliures que tenen aquests propietaris, i que es veuen emparats per aquest text legal.

Per això, el grup PODEM-GUANYEM proposa al ple la següent **PROPOSTA D'ACORD**:

1-EI Ple del Consell Insular d'Eivissa sol·licita al Govern de les Illes Balears que elevi al Govern central la derogació de l'actual '*Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral de Costes*', la tornada a l'aplicació de la Llei de Costes de l'any 1988, i l'inici dels treballs per elaborar una nova Llei de Costes que garanteixi la conservació protecció integral del litoral marítim.

2-Es demana, mentrestant, a la Demarcació de Costes de les Illes Balears, la revocació unilateral i sense dret a indemnització, de les autoritzacions i concessions que menyscaben l'ús públic, com en els casos que desgraciadament s'estan donant cada vegada més sovint a la nostra illa, amb amenaces per part de tercers, a ciutadans i banyistes que utilitzen lliurement el domini públic i les seves servituds de pas.

La portaveu del Grup Podem-Guanyem

Viviana de Sans

20 Setembre de 2016